

Pesta II/23 fauru.

Va esi dominec'a. | Redact. : strad'a lui Leopoldu nr. 32.

Nr. 6.

Anulu IX, — 1873.

Pretiu lu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Desceptarea lui Traianu.

— Poema dramatica. —

(Scen'a represinta o vale ; in fundu, in stang'a si in drept'a se vedu munti, codrii cu peraiie.)

Poetulu : (pe scen'a dinainte.)

De cautu in giuru de mine,
Versu lacremi si suspine,
Si plangu necontenitu
De cele ce-am zaritu ...
La vâli, pe munti, ori unde,
Privirile-mi profunde,
Intimpina de nou
Acel'a-si tristu tablou :
Pe culmea carpatina
Copacii tristu se 'nclina,
Zefîrulu blandu suspina
O melodia lina ;
Pe valea argintia
Marirea nu invia,
Copil'a canta 'n satu
Unu canteu desperatu,
Si echo de la munte
Repete 'n sonuri crunte
Accentele doiöse,
Ce trecu, petrundu in ôse ...
Strabun'a nôstra mama,
Ce lumea o domniá,
Acuma ah ! se chiama
Orfana, vai de ea !
Si dins'a, care-odata
In purpuru imbracata,
De toti fu admirata :
Infasiurata 'n gele,
Adi vérsa lacremi grele,
Cu perulu desplatitu,
Cà-ci toti o-au parasitu ! ...
Divine imperatu,

Traiane adoratu,
De-ai inviá din morti,
Ar trebui sè porti
Totu doliu tristu si greu,
Vediendu poporulu teu ! ...

Traianu, (in fundu apare din momentu.)

Ce sunetu me descépta
Acum din somnulu meu ?
Ah ! cine esti ?

Poetulu.

Sum eu,
Fiintia buna, drépta !
Sum eu : unu viersu ce plange
Cu lacreme de sange,
Prin tristele morminte
La sacrele-oseminte ;
Sum eu : zefiru de nópte,
Ce-alinu cu blande siópte
Visarea coloru buni,
Facêndu-li cununi ;
Sum eu : unu uraganu,
Ce sfarmu fara crutiare
Pe celu ce frica n'are
Sè tréca la dusmanu ;
Sum eu : unu scutu
In veci nestrabatutu
In contra releloru
Ce-ataca-acestu poporu ;
Sum eu : o sentinela
De pe terés'a bela
Din culmea de Carpati, —
Si 'n dîle rele, bune,
Me uitu cu atentiune
La fratii departati ...

Grigescu de toti mereu,
Cà-ci sum poetulu teu!

Traianu.

Salute tie dara,
Salute toturoru,
Ce cu virtutea rara
Scutira pieptulu loru!...
Salute tie inca
Poporulu meu iubitu,
Ce, tare ca si-o stanca,
Cu viforu te-ai ostitu!...
Acusi vr'o optu-spre-diece
Lungi secolu s'oru petrece,
De candu, invingatoru
A supra Daciloru,
Te-am pusu de sentinela
In Daci'a cea bela;
De-atunci si pan'acuma
Erai sè treci ca spum'a,
Sè pieri de multe ori;
Dar bratiulu teu celu greu
Te-a aperatu merèu,
Nu te-a lasatu sè mori...
Si ori si ce sè fia.
Nici crud'a vigelia,
Nici ceriulu cu urgia
Nu pôte ca sè franga,
Nu pôte ca sè stinga
Pe unu poporu voinicu,
Sè fia câtu de micu.
Unu riu, ce se pornesce
Dintr'unu maretiu isvoru,
Nu pierè misielesce
In gróp'a stanceloru:
Ci 'n mersulu tînteï sale
Elu sfarma furiosu
Chiar stanc'a ce-i stâ in cale,
Si merge 'n vale josu...
Poporu de vitia nalta,
Romane, canta, salta,
Cà esti nemoritoriu:
Nu pierè misielesce
Unu riu ce se pornesce
Dintr'unu maretiu isvoru!

Poetulu.

Romani din ori ce parte,
Din siepte tieri departe,
Èn ascultati ce dîce
Divinulu imperatu!

Traianu.

Si-acum veniti aice,
Sè vediu cum v'ati portatu?

Muntén'a si Moldovan'a intra (dóue copile in costumu
tieranescu.)

Moldova, Muntenia,
Uni te cu fratia,
Suntemu sorori de-unu sange,
Pe care multu ne frange
Unu monstru 'nfricosiatu,
Balauru blastematu.
Elu dóue capete-are,
Ce musca cu turbare,
Cà-ci unulu e *strainu*,
Ce sufla totu veninu,
Èr celalaltu *ciocoiu*...
Ah! vai!

Traianu.

Dar amendoï:

Ciocoiulu, celu strainu,
Sunt nesce paseri rele,
Ce num' atunce vinu.
De se ivescu si ele,
Candu sórele unirii
La munti a asfintitu,
Si nóptea neunirii
Pe toti v'a si orbitu!...
O! faceti sè resara
Celu sóre majestosu,
Si crud'a vóstra fiéra
Cadé-va 'ndata josu!

(*Muntén'a si Moldovan'a* esu, *Transilvan'a* apare.)

Dar tu?

Transilvan'a.

Sum o sermana,

Orfana Transilvana,
Me usucu ca o flóre,
Ce negrigita móre...
Aveam si eu odata
Vitézu si falnicu tata,
Aveam sorori si frati,
Iubite si stimati;
Dar seurt'a-mi fericire
Fu numai nalucire,
Si sórele celu santu,
Apuse in momentu...
Sum o copila dalba,
Pe peptu in locu de salba,
Portu lacrimè ferbinti,
De frati, sorori, parinti...
Dar vaetarea mea
Mi-pare si mai grea,
Cà-ci me topescu de doru,
Iubescu de stâu sè moru,
Dorescu unu june mire,
Voinicu, frumosu, subtîre,
Unu mandru Fetu-frumosu,
Cu peptulu amorosu,
Sè aiba 'n pieptulu seu
Curagiulu unui leu...
Ah! vina mire, vina,
Sè am o dî senina!

Traianu.

Si care-i acestu mire,
Ce a potutu sè 'nspire
In peptulu teu amoru?

Transilvan'a.

Cestu mire 'ncantatoru
E mandrulu vîtoru.

Traianu.

Veni-va, fica buna,
Si mirele-ti doritu,
Si-acel'a va sè puna
Cunun'a de mirésa
Pe capu-ti de craiésa,
Ce-atât'a o-ai doritu!...
Deci gata-te de nunta,
Dar mai nainte ciunta
Cumplit'a desbinare,
Ce 'ntocmai ca unu smeu
Cu-a sale crude ghiare
Adi sfasia sinulu teu!

(Transilvani'a ese. *Muresiana* apare.)

Dar tu, copila draga,
Si dulce ca si-o fraga,
Cu capulu invelitu
Cu velulu de gelitu,
De ce suspini cu doru
In tonu sfasiatoru?

Muresiana.

Suspiniu, cà-ci vescediescu,
Si vescediescu de doru,
Si 'n doru-mi feciorescu
Me usucu, stau sè moru...
Iubitulu meu, celu june
Cu perulu auros, u,
In dîlele strabune
Plecà spre vale 'n josu...
S'a dusu... si nu mai vine...
Lu-chiamu plangêndu amar:u:
„Oh! Dragosiu, vin' la mine!“...
Dar tôte-su insedaru...
Asceptu si totu asceptu,
Si dorulu meu mi-chiamu
Totu fulgere in pieptu...
Eu am sè pieru... mi-i téma...
La fratii mei de-unu sange
In dar me ducu a plange,
Cà-ci nepasarea ôrba
Acusi va sè-i absôrba!

Traianu.

Inarma-te feciôra
Cu alu iubirii scutu,
Si astu-felu te cobôra
La nêmulu teu cadiutu,
Si canta 'n tonu-ti blandu,
Si canta ori si candu:
„Romani, sorori si frati,
Adi toti ve desceptati!“...
Din ceriuri Domnulu santu,
Cautà-va spre pamentu,
Si insu-si va s'ajute
Ideile 'ncepute.
Nici Dumnedieu din ceriu
Nu lasa ca s'apuna
Aceia, cari si-ceru
Marirea loru strabuna!
(*Muresiana* ese, *Crisiana* intra.)

Crisiana.

Marita multu odata,
Dar asta-di insultata,
Eu sum *Crisian*'a ta;
Odiniôra bela,
Vitèza sentinela,
Adi stau a desperà.
Pe rumen'a mea fatia
Acuma se resfatia
Unu negru noru de cétia;
Èr vócea mea de fala,
Cantarea-mi triumfala,
Acum suspiniu esala...
De vedi in nopti pe ceriu
Stelutiele cum pieru,
Sè scîi c'acele sunt
Visâri, sperâri de-a mele,
Ce otravite 'n gele
Disparu si sbôra 'n ventu;

In ventulu plangatoriu
E sufletu-mi cu doru;
Acele riurele
Sunt lacremile mele;
Pe ceriuri norulu greu
E viitoriulu meu, —
Si fulgerulu din noru
E chinu-mi surpatoru...

Traianu.

Iubit'a mea, speréza!
Speranti'a e o radia
Din sórele ce luce
Si 'nspira viétia dulce!
Sperandu te 'ncrede 'n tine,
Increderea-i potere,
Ce 'n secolu te sustiene,
Si reulu trece, piere...
Ai riuri, munti cu aur, u,
Cà-ci sinu-ti e tesauru,
Ai vâli, si 'n ele dîne,
Frumóse eroine, —
Si dragi baietii tei
Sunt nesce pui de smei...
Ai tôte 'n prisosintia,
Ce sè-ti mai dau si eu?...
Taria de credintia
In viitoriulu teu!
(*Crisian*'a ese, *Timisiana* intra.)

Timisiana.

Strabunulu meu parinte,
Oh! vin' a mangaià
Cu dulcile-ti cuvinte
Pe *Timisian*'a ta,
Cà-ci suferu nencetatu,
Si gelea m'a secatu!

Traianu.

Unu singurelu cuventu,
Dar naltu, sublimu si santu,
Am, scumpa, pentru tine,
Invétia-lu dara bine
Si 'n veci nu-lu mai uitá!
E mandr'a „'nsufletîre“...
Acést'a va sè 'nspire
Balsamu pe ran'a ta;
Acést'a va preface
Dorerea ta 'n placere.
Vei suferi in pace,
Gandidu c'a ta dorere
E chiar ca si-o fenice,
Din care va renasce
Unu viitoriu ferice...
Si chinulu ne incanta,
De scimu cà-lu suferimu
Pentr'o idea santa,
Pentr'unu cuventu sublimu!...
(*Timisian*'a ese.)

Dar unde-i inc' o fica,
Besarabian'a mica?...

Besarabian'a (intre culisse, cu vóce plangatória:)

Ventulu game, plói'a plange,
Èrb'a 'nóta 'n lacu de sange,
Cà-ci sub cnut'a muscalésca
Piere viti'a romanésca...
Ah! mi-i doru de voi, mi-i doru,
Sorióre, ce v'adoru!

Fostu-am siepte sorioře,
 Siepte dñe 'ncantatórie;
 Sórtea rea ne-a despartítu,
 Si barbatulu mi-i uritu...
 Ah! mi-i doru de voi, mi-i doru,
 Sorioře, ce v'adoru!

Suferinti'a mea e multa,
 Elu me bate, me insulta,
 Si me stringe 'n lantiuri grele,
 Stinge limb'a maicei mele...
 Ah! mi-i doru de voi, mi-i doru,
 Sorioře, ce v'adoru!

(Ese pe scena cu insufletíre, si rumpendu-si lantiu-
 rile, le lapeda.)

Dar ori câtu elu m'ar oprí,
 Eu in veci voiú totu iubi
 Limb'a scumpa, stramosiésca,
 Limb'a dulce, romanésca...
 Si-mi va fi de voi totu doru,
 Sorioře, ce v'adoru!

(Muntén'a, Moldovan'a, Transilvan'a, Muresian'a, Cri-
 siana si Timisiana, tóte alérge pe scena, pe diverse
 usie, imbratísieza pe Besarabian'a, apoi formandu unu
 semi-cercu, si tienendu-se de mani, ingenunchie ina-
 intea lui Traianu.)

Traianu.

Asié, copile dalbe,
 Ca firulu celu de salbe,
 Formandu unu lantiu fratiescu,
 Eu astu-felu ve iubescu!
 Unite 'n simtieminte,
 Avendu acel'a-si doru,
 Aveti si inainte
 Unu mandru víitoru!
 Asié, copile scumpe,
 Eu astu-felu ve dorescu;
 Nu póte a ve rumpe
 Nici iadulu deavolescu!...
 Si-acuma fara gele
 Coboru-me ér josu
 In nóptea grópei mele,
 De unde voi m'ati scosu;
 Dar atentiunea mea
 De voiú va totu veghiá, —
 Si 'n díle triste, grele,
 Veni-voiú sè ve spunu:
 Alunga-ti négr'a gele,
 Poporulu meu strabunu!
 Pasiesce inainte
 Cu capulu innaltiatu,
 Cà-ci eu, alu teu parinte,
 In nopti de agonia
 Pazi-te-oiu nencetatu!"...

Poetulu (ingenunchiandu)

Marire santa tie,
 Divine imperatu!

Copilele in coru recitativu:

Marire santa tie,
 Divine imperatu!

(Traianu se cobóra incetu, — cortin'a se lasa.)

Iosifu Vulcanu.

Nóptea unui balu.

— Novela. —

(Urmare.)

„Privirile ni se 'ntalnira. Ea rumeni si mai tare, si si-inclinà capulu; eu simtí, cà mi-perdu poterile, me cuprinde unu ce, ca unu farmecu; si in acelu momentu simtí, cà cu ea am sè traiescu séu se moriu.

„Dantiatorii intórsera cerculu rapede. Ea se iví pentru a dóu'a-óra, smerita si fricósa. Ea voi sè nu-i observu privirea, dar eu o observai, privirile éra-si ni se intalnira, sórtea ni erá decisa: eu o iubiam si ea me iubiá.

„Nu avui odihna tóta nóptea, ocaziunea inse mi-oferi cale a vorbí cu ea.

„Tremuramu ambii ca frundi'a.

„— Te iubescu, — díse ea linu siop-
 tindu cu inocintia; se pareá, cà nici nu scia
 ce díce.

„Si intr'adeveru noi ne iubiam.

„Oh! n'a fostu amoru ca amorulu nostru
 in lume! Cátu erá de lunga o dí, candu nu
 o poteam vedé; o óra erá unu seclu infinitu!

„Noptile delungulu fantasam sub ferést'a
 ei, si dins'a cu cugetulu meu.

„Ni-amu joratu credintia, ni-amu joratu a-
 moru eternu, cu acea intimitate, ce potu dóue
 suflete amoróse, inócente.

„Cu timpu, oh, faceam alusiuni la ví-
 toriu, calculam timpulu, candu se va deschide
 paradisulu pentru doi moritori fericiti.

„De la unu timpu inse Ida si-a perdutu
 vioiciunea, si mai multu nu s'a renserinatu
 in veci.

„Caus'a nu o sciam, — si ea nu mi-o
 spunea.

„In amorulu ei credeam, credeam ca intr'
 unu Dumnedieu; dar suferinti'a ei me con-
 sumá.

„Intr'o dí eram la dins'a. Parintele ei me
 chiamà la sine. Erá fórté seriosu.

„Díse sè siedu, si eu ocupai locu. Atunci
 dinsulu si-desfacù camesi'a pe peptu si-mi are-
 tà in umeru in taiatura afunda:

„— Éca, domnule, — díse, — acésta
 taiatura o-a mesuratu ací tatalu dtale; eu nu
 o-am uitatu, si nu o voiú uitá in veci.

„Atât'a mi-díse si mai multu nu.

„Eu lu-pricepui, si nu-i cercetai cas'a ma-
 multu in veci; dar dinsulu inca facù tóte disi
 positiiunile, sè nu ne mai revedemu.

„A trecutu timpu multu, si nu vedui pe
 Ida, decátu numai in visu. Eram sè me sin-
 ucidu:

„Intr'o nópte tardiu siedeam singuru in odaiti'a mea. La mediulu noptii batù cine-va la ferésta.

„Ești. Naintea mea stá o figura négra in mentéua acoperita.

„Candu me vediù, desfacù mantéu'a si se desfasiurà — Ida.

„— Ida! — eschiamai, — si ne-amu imbratisiatu cu setea aceea, ce e mai grea a o suferí decátu mórtea.

„Câte-va minute nu poturamu graf nici unulu; ér apoi incepù ea tremurandu ca frundi'a:

„— Tat'a a devenitu unu tiranu grozavu, oh! cà nu traiesce mam'a cea scumpa! Nu potu zaboví, am vinitu sè-ti mai joru odata credintia si sè mergu.

„Lun'a luminá blandu. Cu manile spre ceriu ne-amu rogatu lui Dumnedieu sè ne ajute in suferintia; ni-amu joratu éra-si amoru eternu. Ida me sarutà, si atunci bagà man'a in sinu, scóse unu medalionu, unu talismanu santu si mi-lu dadù.

„— Acést'a e icón'a mamei mele. In lume n'am mai scumpu decátu acést'a. Ti-o lasu tie, acést'a si sufletulu meu, de pemnu si suvenire. Candu te voiu lasá pe tine, voiu fi impia catra icón'a mamei mele. Adio! — dîse, — si a disparutu.

„Preste o septemana nu se mai aflá in orasiu mai multu — nici ea si nici tatalu ei, si eu nu o vediui mai multu.

„Nu poteam scí unde au mersu ei? dar am pornitu sè-i reafiu, nici eu nu sciam unde? am mersu in lume, dar nu i-am aflatu mai multu in veci.

„Icón'a mamei ei o tienu si asta-di la mine si suvenirea ei in sufletu, si de n'a mórítu inca, o voiu reaflá in viétia.

„O voiu reaflá, trebue sè o afiu; si de nu, apoi voiu suferí tóta viéti'a, suvenirea ei e mai scumpa decátu suferinti'a unei vieti, placerile vietii pótearu sterge suvenirea cea dulce, cà-ci sufletulu se 'nelina ca frundi'a dupa ventu, si eu nu vreu sè o perdu. Oh, frate, de multe ori o suferintia e mai dulce decátu o placere; asié e suvenirea ei!...

Pe fati'a dinsului la cuvintele din urma se versà o lacrima, o sterse de pe obradiu, dar si-puse fruntea pe mana si tacù, lu-inneacă dorearea.

Tinerulu flusturatu deveni si dinsulu sentimental. Pe urma inse si-vini in ori si se 'ntórse la ale sale:

— Apoi vedi, eu iubescu dóue, trei, diece

— si nici odata nu-mi facu capulu calendariu. Bata-si ele capulu, cà nu sciu de cine au datu, dar eu? eu n'am téma, cà me va insielá, si voiu remané suferindu, cà-ci n'are timpu a me insielá. Hei arda-o foculu, tóta lumea o-asiiu bagá intr'unu cornu de capra, — sè ffu ca tine.

Veveleanu nu zimbì mai multu, érá profundatu in cugete.

Afara, in apropiare, la o manastire batù orologiulu dóue-spre-diece; natur'a dormiá linu si nóptea asié érá de incantatória.

— E tardiu, — dîse tinerulu, — eu mergu. Dar intr'adeveru me suprinde portarea ta. De multu nu te vediui, pan' acuma-su dóue septemani, candu vinisi aici in orasiulu acest'a. Cugetam, cà tu ai devenitu unu omu vialu, si éca — mai tristu decátu pana acum. Speru inse, cà unu orasiu frumosu ca acesta, petreceilu lui — promenadele, teatrulu, balulu, mandrele ca fluturii... te voru renseriná. Apropoz, te rogu de ceva, promite-mi pe nesciute, adù man'a!

— E bine, ti-promitu. Sciu cà me vei duce la o nebunía, dar apoi sè fía.

— Vivat! Mane sér'a la balu. Celu mai elegantu balu mascatu. Frumsetile orasiului, flórea tinerimei, totu ce e frumosu va fi de fatia; me remasiescu cà si angeri vei vedé icicolé covrigandu.

Veveleanu si-intinse man'a.

— E bine, voiu fi acolo, — dîse cu unu aeru nedispusu.

— Cum vei fi imbracatu?

Veveleanu statù pe unu minutu si medità. —

— Scfi scopulu meu, — dîse dupa o pauza. — Dupa ce am amblatu cincispre-diece ani atâte orasie sè afiu, sè scíu de Ida, acuma-su dóue septemani am sositu aici totu cu acel'a-si scopu. La acestu scopu se recere sè me véda ómenii, ca sè-i vedu si eu, sè aparu — scfi cum se dîce: sè scotu ochii, pricepi-me?

— Bravo, e bine, si apoi?

Veveleanu statù putinu.

— Voiu fi de fatia ca unu banchieru din Hamburg.

— Bravo, sè ffi militariu, si apoi eu generalu, moneta de auru ti-asiiu da pentru acésta idea. Mane sér'a ne vomu intalní; eu voiu fi in pieléa mea: dracu. Nópte buna, adio!

— Nópte buna, — dîse Veveleanu ri-diendu.

(Va urmá.)

V. R. Buticescu.

Istorióre de carnevalu.

Musteti'a mirelui. Hortense e o copila frumósá, si destulu de desvoltata spre a se poté maritá.

Ea traiesce in lumea mare, cercetéza tóte balurile de elita si concertele cele mari.

Dar petitorii nu se mái ivescu.

In fine unu domnu bogatu i cere man'a, si acél'a nu fu refusatú.

Cátu de betranu e acest'a, nu ne privesce pe noi; destulu cà e bogatu, cà-ci acést'a calitate in dîlele de acuma suplinesce ori ce defecte.

Elu fu dara primitu, si incepù sè amble la casa regulatu, conversandu cu mirés'a lui despre vfitoriulu loru de auru.

Unu catielusiu alu miresei inca erá fericitulu martoru ai fericitei loru conversatiuni; si in bucurí'a lui cea mare, acél'a sarí in bratiele mirelui si i sarutá mustéti'a.

A dóu'a dî canele deveni bolnavu. Numai decátu fu chiamatu unu veterinaríu, si acél'a constată, cà bietulu cane e otravitu.

Dar cine l'a otravitu?

Si secretulu acest'a se descoperi numai decátu.

Canele a linsu in diu'a precedentá musteti'a mirelui. Asié dara otrav'a-i de acolo. Da. Musteti'a fu negrita. Canele a linsu negrél'a acést'a, care e veninu periculosu.

Faptulu s'a descoperitu. Inse marnimós'a mirés'a nu pedepsi pe mirele ei, ci a trei'a dî se cununà cu elu.

Ba — da! Doi tineri, Hectoru si Alfredu, siedeau dilele trecute intr'o logia a Operei din Viena.

— Uita-te, — díse Hectoru, — ce copila incantatória siede colo in logi'a a trei'a!

Alfredu, fara d'a intrebuintiá lorgnetulu, privi intr'acolo, si respunse:

— Da.

Hectoru luà de nou lorgnetulu, si incepù a scrutá trasurile acelei copile. Inse dupa o pausa scurta díse:

— Ah! frate, copil'a acésta nu se scíe in-sufletí. Ea remane rece, trasurile ei nu se misca la sunetele muziceí!

— Ai dreptu.

— O cunosci?

— Da.

— De unde?

— Sum mirele ei.

Suprinderea lui Hectoru fu mare. Apoi

luà pe amiculú seu de bratiu, lu-invità sè iésa la preambulare, si acolo lu-intrebà:

— E bine, povesteste-mi frate, cum ai devenitu tu mire?

— Intr'o casa cu noi locuíá o familia in-nalta, dar saraca. Numele ei nu te intereséza. De acésta familia apartienea si o copila d'o frumsetia admirabila, numita Louisa.

„Eu am convenitu cu ea pentru prima-óra in o serata, si impressiunea ce a facutu a supra mea nu se va sterge din anim'a mea nici odata.

„Observai, cà nici ea nu remase neemotiuunata de vederea mea.

„In scurtu, — eram siguru, cà sum iubitu!

— Ah! ti-gratulediu!

— Ascépta-me sè-ti povestescu conti-nurea.

— Te rogu.

— Eu, siguru de amorulu ei, totu odata inse eram siguru, cà nu voiu poté obtiené man'a ei.

— Pentru ce?

— Pentru cà eu, de si mái bogatu, nu sum din o familia aristocratica atâta de in-nalta ca ea.

— Ah!

— Vini inse unu comite betranu, cerú man'a ei, si parintii i-o promisera, far' a intrebá si pe dins'a. Sosi diu'a cununíei, toti intrara in biserica, si preotulu incepù celebrarea cununíei. In urma apoi se adresà catra mirés'a, intrebându-o:

„— Vrei sè iei de barbatu pe dlu comite?

„— Ba, — respunse Luisa cu vóce decisa.

„Efectulu fu mare.

„Preotulu repeti inca odata intrebarea, dar mirés'a respunse éra-si:

„— Ba.“

„Se facù o confusiune cumplita. Nuntasii esîra din biserica, si casatorí'a nu se facù.

„A trei'a dî me presintai eu la parintii ei, li spusei dorinti'a mea, si ei me facura fericitu. Acuma dara sum mire. Caus'a recei din teatru a Louisei, e, cà asta-di n'am fostu inca la ea, decátu numai odata.

— Ti-gratulediu, frate! Traiésca mirés'ati frumósá!

Ce aduce o bine-facere. Sunt câte-va dile, de candu o juna si eleganta dama englesa se presenta la unulu din biurourile postei ale fo-

burgului Saint-Honore, din Paris, spre a expediá unu micu pachetu pentru Londra. Francarea erá neaperata.

Erá tardiu, si ór'a inchiderei biuroului apropiata... In momentul de a platí, dam'a bagá de séma, cà nu are bani a supra ei!

Ea scóte imediatu din degetulu seu unu inelu de pretiu, si, prezentandu-lu unui vechiu ampoiatiu, lu-rugá d'a francá scrisórea sa pe bas'a acestei garantii.

Ampoiatiulu, putinu omenosu, objectà cà prefera mai bine 1 fr. si patru-dieci de centime...

Insular'a desperà si, uitandu-se impregiurulu ei, murmurà:

— Dumnedieule! déca Eduard nu ar primí la timpu scrisórea mea! ar fi gr...!

Alaturi cu vechiulu ampoiatiu aflá unu tineru, care a vediut'o si a intieles'o.

— Nu ve intristati, dómna, — adaugà elu; — éta doi franci...

Engles'a, multiumi cu o cautatura profunda, si fara a mai díce unu cuventu disparù.

Trecura optu díle, trecura cincispre-dieci, o luna: si nimicu inea...

Vechiulu ampoiatiu ridea mereu, repetandu pretutindinea: *O! tinerulu nostru!*

Intr'o deminétia, unu valetu in livrea violeta si cusuta cu auru, aparù la biuroulu postal. Intrebandu de persón'a care imprumutase doi franci Ladey S...

— Eu sum, — respunse tinerulu.

— In acestu casu, éta domnule.

Si valetulu depuse in intredeschiderea grilagiului o mica cutíá de carton albastru si, disparù. Tinerulu, miscatu, deschide... si gasesce infasiurata in vata, o frumósa punga de metasa, lucrata in modulu celu mai deosebitu, inchidiendu-se si deschidiendu-se la mijlocu cu unu inelu.

Acestu inelu erá faimosulu inelu oferitu vechiului ampoiatiu.

In punga se aflá o bucatíca de hartíá infasiurandu doi franci.

Pe hartíá erá scrisu:

„*Man'a care purtá inelulu a brodatu acésta punga pentru acel'a care a inlaturatu durerea la dóue persóne.*“

Vechiulu ampoiatiu mai díse inca: — *O! tinerulu nostru...*“ Dar de asta-data a schimbatu espresiunea.

*
Unu firu de peru albu. Scen'a se petrece la Berlinu, mai acum vr'o dóue luni, la o france-

sa care s'a maritatu in Prusi'a sunt acum cincispre-dieci ani.

In faptu, frances'a a devenitu baróna prusiana, dara in inima a remasu francesa, si inca francesa cum se cade.

Tienendu in Germani'a o casa fórte deschisa, ea intrunise in giurulu mesei sale ca la dóue-dieci de prusaci.

Incépura a vorbí despre Paris, dara cu o mila, cu unu dispretiu cum sè revólte inim'a celui din urma francesu.

— Bietulu Paris! Dar ce dícemu? nici cà mai existe Parisulu! Preste diece ani, Berlinulu va fi capital'a Europei, etc. etc.

Barón'a tremurá de necasu, si in fine, ne mai putendu-se stapaní:

— Eu, — díse ea, — ve spunu, cà Parisulu, cu tóte nenorocirile lui, este totu Parisulu celu mare, si cà, mai cu séma Berlinulu, n'a fostu, nu este si nici va fi câtu e lumea, in comparatiune cu Parisulu, de câtu unu satu prostu si uriciosu...

Nemtii protestéza si barón'a staruesce.

— Insfirsítu, — strigà ea rosia de mania, ve propunu o prinsóre care va regulá diferendulu. Dati-mi mie ori-ce objectu, fia celu mai absurd, celu mai de nimicu, celu mai vulgaru, si pariezu, cà Parisulu va face din acelu objectu ceva de importantia, cum nici sè-i plesnéscá Berlinului dvóstre prin minte.

Prinsórea este primita.

A dóu'a dí barón'a primí... intr'o cutiutia... unu firu de peru albu.

Este adeveratu, cà barón'a s'a simtitu cam incurcata.

Unu firu de peru albu! Ce sè se póta face, fia chiar in Paris, dintr'unu firu de peru albu? Cu tóte aceste nu voiesce sè se lase, si se puse de scrise in Paris, esplicandu conditiunile prinsorii.

Ei! sciti cum s'a intorsu din Paris firulu de peru? Elu erá infasiuratu intr'unu lantísioru de auru ce trecea printr'unu medalionu de diamante.

In susulu medalionului, acvil'a prusaca in smaltiu negru, cu aripele intinse, tienea perulu in ghiare, apoi aternatu de firulu de peru o mica paveza de smaltiu albu, cu inscriptiunea acésta: „Alsaci'a si Lorena, nu le tienęti de câtu printr'unu firu de peru.“

D'aci inainte, nemtii nu mai facura prinsori cu barón'a.

S A E O N U

Premiula femeiloru romane.

Apelulu nostru catra femeile romane, d'a contribui la unu fondu pentru premiarea scriitoriloru nostri beletristici, de si n'a avutu inca rezultatulu doritu, totu-si ne-a pusu deja in pozitiunea d'a poté a-nunciá:

primulu premiu!

Se cere o novela originala scurta, din istoria nationala séu din viét'a poporului nostru.

Premiulu e *optu galbeni*.

Potu concurge toti scriitorii romani de la noi si de peste Carpati.

Manuscriptele scrise cu mana straina, (si prevédute cu unu motto, care sè fía scrisu si pe epistol'a sigilata, ce va cuprinde numele autorului,) sunt a se tramite la acésta redactiune, pana 'n 15 maiu c. n. ancurinte.

Premiulu se va judecá de catra o comisiune de trei insi, a caroru nume se va face cunoscutu mai tardiu.

Opulu premiatu se va publicá apoi in „Familia.“ Pesta 8/20 fauru 1873.*)

Redactiunea „Familiei.“

Balulu caliciloru.

Sè nu ganditi, cà dóra caliciloru li-au plesnitu prin minte sè deie si dinsic unu balu! Nu; calicii se víre si ei numai intre cei bogati la baluri, dar inca n'au ajunsu a dá sí ei unu balu propriu.

Voiu sè scriu despre balulu bogatiloru — in favorulu caliciloru.

Cu tóte cà mai tóte balurile se dau in favorulu caliciloru, mai din tóte numai — bogatii au folosu. — Spre a evitá acést'a dara, in carnevalulu acést'a, s'a datu in mai multe parti baluri — a nume pentru calici.

Si ca aceste baluri sè se deosebésca de celelalte, se numira „calico-balu;“ si damele fure invitate a-si face toaletele din panur'a cea mai calisésca, numita — calico.

Intrai si eu la cassa sè-mi scotu unu biletu, punendu pe mésa 1 fl.

— Iérta-me, dle, — mi-díse cassariulu, — pentru calicomoditatea publicului se afla bilete cu 1 fl. in tóte traficele, aice inse la cassa acele calicósta 2 fl.

— Nu te intielegu.

— Ah! asié, — surise elu, — am uitatu sè te facu atentu, cà in balulu de asta-di si limb'a e mascata in calico.

— Ce felu? si limb'a!

— Asié-i! Calicolo 'n sal'a balului asta-di nu se va vorbí, decátu caliconicesce.

— Caliconicesce?

— Da.

— Dar asta va produce o cumplita caliconfusiune!

— Celu pucinu apoi limbagiulu acést'a va fi ni tielu calicomplicatu, — díse unu betranu de langa mine.

— Nu credeti, dloru, — ne incuragiá cassariulu, — damele vorbescu deja bine acestu limbagi. Intr' aceea e o *Caliconditio sine qua non*...

— Ah! e pré calicomicu.

*

Sè vorbimu dara caliconicesce!

Intrámu. Calico in drépt'a, calico in stang'a, calico susu, calico josu. O massa calicompacta de feliurite masanduléza deja prin sala. Caliconversatiunea curge in partile, si caliconcertulu bandei militare calico — me cele mai frumóse calicompositiuni.

Nor stámu in locu, si lasámu publiculu nemascatu a trece inaintea nóstra in calicolóne, si aflámu cà ide'a calicosmopolitica umanitaria a adunatu aice multe dame frumóse.

Aice par' cà vedemu o caliconferintia a dirigatiloru calicomunali, calicomercianti, si a toturoru celoru ce nu calicorumpu petrecerea, ci presintéza o fórte placuta caliconfiguratiune.

*

Éta acolo intr'unu anghiu alu salei unu calicom-patriotu deputatu si-petrece cu câtiva calicolegi din dieta, yorbindu despre incalicompatibilitate.

Br! ce cuventu!

De odata elu parascesce pe amicii soi, spre a urmá pe atare domino interesantu.

De siguru va fi vi'o calicontesa. De ce nu? In balu se facu usioru asemene caliconoscintie.

*

Acolo o dama betrana, care fu insotita la balu de fiulu seu deja disparutu, chiama pe acesta:

— Calicobi, unde esti?

Fiulu inse nu-o aude, elu a aflatu mai caliconveniabilu a perí din sala, ca in sal'a cealalta cu o frumósa spanióla sè póta mai fara grige — calicochetá.

*

Ah! sosí calicortegiulu femeiloru.

Trei-sute, in calicorpore, tóte imbracate in calico, de josu pana la calicoafure.

Efectulu e epocalu, piramidalu, calicolossalu, — e unu tablou demnu de penelulu unui Calicorregio!

*

Dupa esemplulu altora si eu me retragu cu unu calicoboldu incantatoriu la o calicoseria de balu mascatu.

Ne petrecemu angeresce, si sum deja aprópe d'ami promite si ea o calicorespundintia, candu de odata resuna o vóce dinapoi'a nóstra, si dam'a mea mascata mi-sioptesce cu frica:

— Éta barbatulu meu, te rogu nu me calicompromite.

Astu-felu apoi amendoi furemu chiar in culmea fericitirii nóstre caliconsternati.

*

*) Apelámu de nou la onorab. nóstre cetitórie, spre a contribui la fondulu pentru „premiulu femeiloru romane“, ca astu-felu in curendu sè mai potemu anunciá si alte premie! Red.

Oh! de-asiu fi avutu in pusunariu câtu de pucinu tiancalico?

Sè fîu pututu muri indata in asta fericire calicompleta?!

*

Dar mi-recastigai iute caliconteninti'a, si pe calicontenintele acestui calicongresu mai facui si eu destula caliconcurintia la câte unu caliconstantinu curtenitoriu.

Déca n'am dîsu ceva nou, caus'a e cà nu fîicare omu pôte fi Calicolumbus, sè descopere totu nou necalicontenitu.

Acuma dara facu alu meu calicomplimentu.

Figaro.

B o m b ó n e.

In septeman'a trecuta la Viena se tienù o serata la o innalta familia finantiara.

La acésta serata se infatîsià si soci'a bancariului Eduardu Wiener de Welten. Dar ea se multiamì a privi publiculu cu „Stecher“-ulu ei de auru, si-apoi dupa cinci minute parasi sal'a.

O dama spirituala, nepotendu suferi dispretiulu ei, grabi dupa ea, si i dîse:

— Dómna, adi chiar asié te-ai portatu aice, ca si contesele in salónele dtale.

*

Imperatulu Ferdinandu a fostu in dilele trecute fórte bolnavu, încâtu medicii se temeau de pericolulu celu mai mare.

Zacêndu imperatulu in Praga, odata audî in odai'a laterala, cà nesce cavaleri de curte converséza despre mórtea lui, si cà unulu si-esprimà temerea, cà imperatulu morindu in carnevalulu acest'a, ei n'aru mai poté merge la balu, si astu-fetu li s'ar stricá petrecerea.

— Domnii acestia — si-dîse betranulu imperatu — s'aru superá pe mine, déca asiu muri acuma, cà-ci li-asiu stricá petrecerile de carnevalu; la primavéra nu-mi va fi iertatu sè moriu pentru cununí'a Gizellei; la véra éra nu, pentru cà atunce va fi espositiunea universala de Viena. — Candu sè moru dara?

*

Unu betranu, fiindu fórte bolnavu, chiamà pe femeia sa, care erá inca tinera, si i dîse:

— Vedi, draga, cà eu trebue sè te parasescu si cà ór'a mi-a sositu. De voiesci sè moru liniscitu, trebue a-mi face o placere; tu esti inca tinera si cauta negresîtu sè te mariti d'a dóu'a óra; te-asiu rugá sè nu iei pe domnulu Ludovicu, fiindu cà-ti declaru, cà in totu-de-una am fostu si chiar sum gelosu de dînsulu; de nu-mi vei promite acésta, am sè moru desperatu.

Femeia sa i respunse:

— Sufletulu meu, te rogu sè nu te impedece acésta d'a muri in pace; fiindu cà te asiguru, cà, si de asiu voi sè me maritu dupa dînsulu, inse n'asiu puté, din cauza cà am promisú deja altuia man'a mea.

*

O copila citata dilele trecute la politia, fu intrebata:

— Cum te chiama?

— Maria Toussaint.

— Minti! Numele dtale e Maria Brenoit.

— E dreptu, dle, de óra-ce inse eu prin portarea mea facu numai rusine parintelui meu, anim'a nu me lasà sè-i portu numele. Deci am primitu alu matusiei mele, care — m'a crescutu.

*

Somdetch Phra Parmindr Maha Chulalonkorn Patindr Debia Maha Mongkut Purusiatane Rajrawiwongse Waruttamanbongse Paribat Warakhattiarajanikarotom Chaturrompt Param Mahachakrabattirajankas Paramdhamika Maha Rajadhiraj Paramnarth Pabitre Phra Chulalonkorn.

— Dara ce naiba e asta? — ne voru intrebá cetitorii si mai cu séma cetitóriele nóstre.

— Cu voi'a dumnevóstra, dómneloru si domniloru, acest'a este numele unuia din reprezentantii regatului Siam, cu care inchiaia de una-di imperiulu Austro-Ungariei unu intreitu tractatu de amicia, de navigatiune si de comerciu.

Ce dragutiú de nume! Scurtu, dara frumosu!

CE E NOU?

*** (*Memori'a lui Iancu.*) Dlu profesor dr. Nicolau Popu tienù la 4/16 februaru in sal'a gimnasiului romanu din Brasiovu unu discursu despre eroulu-martiru alu nostru Avramu Iancu.

† (*Loteri'a din Deva*) in profitulu bisericeii romane de acolo inaintéza. Dn'a Constantia Dunca-Schiau ni-a tramisu urmatóri'a lista de dame, cari de curendu i-a tramisu obiecte spre acestu scopu: dómna Carolina Maior in Puiu, trei garniture de perine; dn'a Maria Badila in Sibiiu, doi galbeni in natura; dn'a Maria Hanea in Sibiiu, cinci florini in harthia; dr'a Ana Bologa in Sibiiu: unu tragatoriu de clopotu, lucratu cu lana, metasa si margele, — o mappa, lucrata cu flori aplicate; dr'a Aurelia Ratiu in Lipova, unu cosiuletiu cu fructe si flori, lucratu cu margele si crepu, — o tevitia, lucrata cu flori aplicate; dn'a Marta Oprea in Deva, o sugareta de ambra si spuma de mare, — unu inelu de auru cu margaritari si perusele; dn'a Aurelia Vladu n. Baritiu in Orestia, unu albumu pentru fotografii; dn'a Maria Mausca in Deva, unu portu sugare cu brodaria, — o sugareta de ambra si spuma; dsiórele Maria si Sabina Ciuceanu in Sibiiu: o perina brodata cu metasa; dn'a Ema Herbay in Deva, o punga de tabacu lucrata pe catifea. Damele cari mai voiescu sè tramita obiecte pentru loteria, sunt rogate sè faca cunoscutu pana la 15 martiu numerulu si natur'a obiecteloru.

⊙ (*Dieta Ungariei*) in siedintiele din septeman'a trecuta a continuatu desbaterile a supra bugetului ministerieloru singlarice. Dintre deputatii romani a vorbitu dlu Georgiu Popu. Intr'un'a din siedintie s'a pertractatu petitiunea onoru alegatori din Hatieg, — cari se plansera la dieta, cà ei nu sunt represintati, de óra-ce deputatulu acelui orasiu, dlu E. Macelariu, nu s'a presintatu inca la dieta. Camer'a a decisu a se provocá dlu Macelariu, ca in 15 díle sè declare, déca voiesce a-si ocupá loculu séu ba?

⊙ (*Ministrulu de interne*) Vilhelmu Tóth si-a datu dimissiunea, care fu primita. In loculu lui se va numi contele Iuliu Szapáry.

** (Regele Spaniloru,) principele Amadeu, a facutu mare suprinde lunei. VEDIENDU elu, cã nu se pôte ferici in nou'a sa patria, la 11 l. c. a abdîsu de tronu. Curtile legiuitorie intrunite au primitu abdîcerea, si au proclamatu republic'a. Es-regele apoi, insotîtu de o deputatiune a curtiloru legiuitorie, a plecatu indata cu ai sei spre Lissabona, de unde s'a imbarcatu spre Roma.

** (Serbarea celoru trei santi) a junimei scolastice din Blasiu s'a tienutu la 11 februaru, dupa urmatoriulu programu: Titu R. Moldovanu stud. de cl. VIII a tienutu unu discursu despre „meritele si biografîa lui Gregoriu Maioru“, — Ioanu P. Pecurariu stud. de cl. VIII a declamatu poesi'a germana „Lob der Gottheit“, — Alesandru Ceusianu stud. de cl. VII a declamatu poesi'a magiara „A megfagyott gyermek“, — si Alesiu Vinciu stud. de cl. VI a tienutu unu discursu in limb'a latina despre cei trei archirei.

** (Caletori'a Siahului Persiei) e decisa definitivu pe lun'a lui maiu. Dinsulu va fi intotîtu de toti mai-marii imperiului, si astu-felu va desvoltã unu lucsu si o splendõre admirabila. Planulu de caletoria e urmatoriulu: Siahulu va cercetã Petersburgulu, Viena, Berlinulu, Parisulu si dõra Londra, si se va intõrce apoi prin Italia la Constantinopole, si de acolo catra casa. Dinsulu e primulu domnitoriu alu Persiei, care va caletori in Europa.

** (Unu glumetiù din Timisiõra) a scrisu pe o multîme de „risconte“ numerii esîti la ultim'a trasura a loteriei locale, apoi le-a perdutu pe strade. Trecatoriù le-au gasitu, si vediendu cã sunt chiar numerii esîti atunce, gandira, cã cine-va le-a perdutu, — deci mersera cu bucuria la colectura, spre a li se platî bannii câstigati. Acolo inse vediura cu desamagire amara, cã fure pacaliti.

× (Unu romanu jefuitu la Paris.) In cele d'an-tãiu dile ale acestei luni, ni spune „Constitutionel“, unu tineru strainu, cu nisce maniere distinse, s'a coboritu intr'unu otelu pe bulevardulu Saint-Michel, intorcẽndu-se dintr'o caletoria ce dîcea cã a facutu in provinciele romane. Elu se instalã intr'o camera din cele mai elegante din acelu otelu. Coborindu-se in sal'a de mancare, acestu domnu, care se numiã Jules X., facu indata consciintia cu unu tineru romanu bogatu ce locuiã in acela-si otelu. In timpu de optu dîle lucrurile se petrecura fõrte bine intre amici. Strainulu, ce se da de origine francesca, nascutu la Cuba, erã d'o politetia si d'o amabilitate care incantã pe toti cãti lu-cunosceau. Romanulu mai cu sãma avea pentru elu o adeverata stima si erau legati prin cea mai strinsa amicicia. Implinindu-se optu dîle, dupa obicei, otelierulu veni sã-i presinte not'a spre a i se platî timpulu cãtu siediuse. In diu'a aceea elu avea proiectata o caletoria la tiãra cu romanulu, pe care o facura. In lips'a loru inse, a dõu'a dî unu baiatu de la otelu mergẽdu in camer'a romanului, o gasi cu desavirsire golita, cuti'a sertariului sparta si tõte mobile in cea mai mare desordine. Elu chiamã pe stepanulu seu care, in parte-i, nu intielese nici elu nimicu. Dara totu se esplicã la intõrcerea romanului de la tiãra, unde lu-lasase amiculu seu. Amabilulu cubanu lu-parasise nõptea si venise la otelu unde facuse hoti'a. Ceea ce a gasitu lipsa romanulu, a fostu 3000 franci in bilete de banca, unu orologiù, lant'u, inele si alte obiecte de pretiu. — Politi'a

findu anuciata, a inceputu indata cautarea acestui cavaleru de industria.

=(Advocati noi.) Dlu Vasile Zehanu a facutu in finea lunei trecute censur'a avocatiala si si-a deschisu cancelari'a la San-Martinu. — Dlu Nic. Densu-sianu a deschisu cancelaria la Brasiovu.

|| (Unu advocatu sasu din Bistritia,) numitu Daniel Lang a saritu dîlele trecute din alu patrale etagiu alu otelului „Hungaria“ aice in Pesta, — si a muritu.

Carnevalu.

♣ (Balu romanescu in Viena.) Societatea tinerimei romane din Viena, „Romani'a Juna“, a decisu a arangiã si in anulu acest'a unu balu romanescu in elegantele localitãti de la „Grand Hôtel“, sub patronagiulu dõmneloru: Matilda Dumba, Maria Filisianu si Elena Marenzeller nasc. principes'a Bibescu, in sãr'a de 1 martiu c. n. Venitulu curaru intregu este destinatulu fondului unui cabinetu de lectura romanu in Viena.

♣ (Balulu de la Timisiõra-Fabricu,) datu la 5 febr. pentru infintiarea unei scõle de fete acolo, a reesîtu bine. Balulu s'a inceputu cu unu concertu dupa umatori'a programa: 1) „Steluti'a“, romantia, cuvintele de V. Alesandri, melodi'a de G. Florescu, cvartetulu de A. Mayer, esecutatu de corulu diletantiloru, — 2) „Ari'a romana“, variatiune de Leopoldu Mayer, esecutata pe fortepianu de dsiõr'a E. Lungu, — 3) „Orfan'a din munti“, poesia de A. Muresianu, declamata de Z. Zaria, — 4) „La c umbra“, poesia de D. Bolintinianu, melodi'a de Georgescu, solo esecutatu de dlu V. Florescu, — 5) „Meditatiuni“, poesia de M. Strajanu, declamata de dlu S. Popetiu, — 6) „Canteculu“, cvartetu de Callivoda, esecutatu de corulu diletantiloru, — 7) „Ionu Cotõra“, poesia de I. Grozescu, declamata de dlu S. Popetiu. Corulu diletantiloru, sub conducerea dlui pianistu Mayer, fu compusu astu-felu: dn'a Sidonia Chitescu, dsiõrele: Emilia Lungu, Sidonia Petrescu, Maria Constantinu, Teresia Jonescu, Elisa Regescu, Rosalia Zaria, Ecaterina Obrejanu, Budinca Zachariciu, studintii: V. Florescu, S. Popetiu, D. Salceanu, S. Stoicu, S. Panciovanu, D. Jonescu, I. Micu, docintele S. Luminosu, si maestrii: M. Rada, G. Iosifu, H. Despotu.

♣ (Studintii romani de la universitatea din Clusiu) voru arangiã in 1 martiu st. n. in sal'a redutului unu concertu insotîtu de balu. Venitulu curatu e destinatulu a se adauge fondului pentru infintiarea unei scõle romane de fetitie in Clusiu. Respectu si lauda juniloru nostri confrati, cari deja a dõu'a õra vinu a contribui la realisarea acestei idei salutare!

♣ (Toalete de balu veninõse.) Mai multe dame de la tiãra, cari si-au procuratu din Pesta toalete de balu, inca in decursulu balului se simtira indata reu. Medicii apoi in mai multe casuri au constatat, cã toalet'a de balu adusa din Pesta fu caus'a ametielei loru, cã-ci toalet'a erã compusa din stofa veninõsa. In urmarea acesteia fisiculu orasiului Pesta a confiscatu dîlele trecute in tõte pravaliele de aice stõfele de tarlatan verde, — spre a le supune unei scrutãri chemice.

Flamur'a lui Hymen.

✧ (*Dlu Basiliu Jurca*,) deputatu dietalu si proprietariu in Maramuresiu, si-a incredintiatu de socia pe gentil'a domnisióra Aurelia baronesa Popu, fiic'a dlui L. V. barone Popu, presiedinte de senatu la curtea suprema din Pest'a. Fericirea sè li surida pentru totu-de-una!

✧ (*Dlu I. C. Tacitu*,) profesoru la gimnasiulu romanescu din Brasiovu, la 11 fauru a serbatu cunun'a sa cu domnisióra Ecaterina Tipeiu, fiic'a dlui protopopu gr. or. din Sabesiu Ionu Tipeiu.

✧ (*Din Londra se scrie*,) cà fidantierea principelui Alfredu cu archiducess'a russa Maria se va intemplá acusi.

✧ (*Cunun'a fetei lui Rothschild*,) cu principele Hon. Eliot Yorke, s'a intemplatu mercuri'a trecuta la Wimpole in Anglia.

Biserica si scóla.

✧ (*Investitur'a celoru patru episcopi noi din Romani'a*) avù locu la 28 jan. c. v. in Bucuresci. Dinsii fure dusi in trasuri domnesci de la metropolia la palatu, unde primira din manile domnitoriului toiagele scaunelor respective. Fia-care pronuncia câte unu discursu cu acèsta ocaziune, carora la fine captulu statului li respunse printr'o alocutiune.

✧ (*Dlu Teclu*,) profesoru de chimia la academi'a comerciala din Viena a deschis unu cursu regulatu de prelegeri despre chimia, in limb'a romana, intr'un'a din salele universitatii.

✧ (*Noulu episcopu de Gherla*,) Pr. Ssa parintele Mihaiu Pavelu va celebrá instalatiunea sa in scaunulu episcopescu la 25 febr. c. n.

✧ (*Delegatiunea congressuala din Sibiu*) pentru afacerile despartirii ierarchice, s'a intrunitu la 5/17 fauru in Aradu in siedintie ordinarie, avendu a luá in revisiune actele comisiunilor pentru comunele mesocate, precum si a desbate alte cestiuni de urgentia si importantia.

⊙ (*Consistoriulu plenariu eparchialu aradanu*) s'a adunatu joi la 8/20 fauru, spre a desbate si pune la cale cele necesarie pentru sinodulu diecesanu de la Duminec'a Tomei, precum si pentru alte afaceri mai momentóse.

Societati si institute.

⊙ (*Societatea Petru Maioru*,) In fine dupa optu ani de asceptare si solicitari continue societatea primidilele trecute statutele sale intarite de ministeriu. In urmarea acesteia ea va tiené dumineca la 23 febr. c. n. o adunare generala pentru constituirea sa definitiva.

Literatura.

⊙ (*Dlu canonicu M. Nagy*) din Lugosiu insciintieza pe prenumerantii sei, cà tomulu alu doile din cuventarile sale bisericesci va esí de sub tipariu pana'n finea lui iuniu. Din tomulu primu nu se mai afla esemplarie.

⊙ (*„Convorbiri literarie“*) nr. 10 cuprinde urmatóriele: Alesandri, studiu literariu de G. Varnavu Liteanu; Sermanulu Dionis, novela de M. Eminescu;

poesii de A. Beldiceanu; traduceri de Chénier de A. Naum; dictionariulu istrianu, din harthiele lui Ionu Maiorescu, bibliografia.

⊙ (*Nr. 1. alu „Transactiuniloru literarie si sciintifice“*) cuprinde urmatóriele materie: Aug. Laurianu: „Anticitatea romana.“ Serbatória seculare. St. C. Mihailescu: Biologia. Ce este viet'a? Poesii C. Christescu: Iérna. Al. Macedonschi: Margareta. Al. Radu: Dorulu meu; Ce gandeai? Candu? Floricie'a. G. Dem. Teodorescu: Literatur'a clasica. Originea si progresulu lucului la Roma. St. C. Mihailescu: Cosmografi'a stelaria. Cum se gasescu constelatiunile pe bolt'a cerésca, in orisonteles Bucuresci la 15 octomvre, catra 11 óre din nópte. Gr. G. Peucescu: Poesia epica. Eneida lui Virgiliu (traductiune in versuri). V. Valmont: Spionulu prusianu. (Romanu anglesu, traducere de * *). N. S. Poesia dramatica. Rea Silvia: primulu actu. Societatea didactica.

⊙ (*Pres'a americana*) in anulu acest'a va serbá a dóu'a aniversaria secularia a esistintiei sale. In America la anulu 1673 a aparutu in Cambridge primulu diuariu, sub titlulu „May Flower“ (Flori de maiu.) De atunce si pan'acuma, — Dómne, ce schimbare!

T e a t r u.

✧ (*Dlu Millo*) represintá sub directiunea sa in teatrulu din sal'a Bosel la Bucuresci, la 12 febr. c. n. pentru prima-óra piesa: „Pete din sóre“, comedia intr'unu actu, tradusa de Elliescu.

✧ (*„Ernani“*,) drama in cinci acte de Victoru Hugo, tradusa de Heliade Radulescu, se va jucá pentru prima-óra in teatrulu celu mare din Bucuresci, de compani'a dramatica. Venitulu e menitu spre completarea fondului pentru monumentulu lui Heliade.

✧ (*Averea teatrului nationalu ungurescu*) din Pesta consta din aceste: Capitalulu institutului se urca la 400,000 fl., din acestia 215,000 sunt bani gata si producú percente, cu 180,000 fl. s'a cumperatu o casa. Teatrulu a mai avutu unu fondu de casa, donatu de orasiulu Pest'a, dar l'a vendutu cu 400,000 fl. In fine mai are 24,000 fl. colectati prin contele Károlyi, si subventiunea maj. sale si a tierii.

M u s i c a.

⊙ (*La Táborzkig si Parsch*) in Pesta a aparutu urmatóriele musicalie nóue: „Tinerulu cercetariu de teatru“, o colectiune din cele mai placute melodii ale opereloru cunoscute, pentru incepetori, pe fortepianu. — „En absence“, noturna pentru fortepianu de Brinley Richards.

Espositiunea universala de Viena.

△ (*Localitatea espositiunii*) e deja mai de totu gata, celu pucinu in câtu privesce partile ei mai grele de construitu. In septeman'a trecuta s'a terminatu „rotund'a“, adeca acoperisiulu rotundu din mijloculu edificiuului uriesiu, care se radiema spre 32 de columne gigantice. Corón'a, care va decorá culmea acestei rotunde asisdere e gata. Acést'a e o imitatiune admirabila a coróni imperatesci, si apésa vr'o 50 de centenarie. Imitatiunea trece chiar si in detaiurile cele mai mici. Form'a, colórea, petrile pretfóse, sémena de mi-

nune. E din feru batutu, unu capu-de-opera alu faurarii. In globulu de sub cruce e asediatu documentulu relativu la edificarea acestui zidu.

△ (*Orasiulu Paris la espositiunea de Viena.*) In palatulu Luxembourg din Paris se tienù dfilele trecute o conferintia spre a decide in privinti'a obiectelor, cari se voru tramite la espositiunea din Viena. Astufelu se voru tramite planurile, fotografiile si gravurele monumintoloru moderne mai renumite, dóue-dieci de opere stralucite despre istori'a Parisului, proiectulu pentru reconstruirea casei magistratuale (Hôtel de Ville,) o colectiune completa de plante rare, si in fine o multime de obiecte artistice.

Tribunale.

⊙ (*Unu nasu muscatu*) Unu meseriasiu tineru din Buda erá fórtu gelosu de amorulu sociei sale. Si nu fara temeiu. Intr'una din dfile elu se convinse, cá socia lui e necredincioasa. In mani'a sa barbatulu i muscá nasulu, încátu o parte din acest'a se desfacù de totu de osu. Nevést'a incepù sè strige, ómenii din vecini alergara intru ajutoriu, si prinsera pe barbatulu furiosu. La capitanulu orasiului barbatulu si-recunoscu faptulu, declarandu, cá prin acel'a a voitu a se resbuná pentru necredinti'a sociei sale, si-apoi scóse cu tóta flegm'a bucatie'a de nasu din pusunariulu seu, si o puse pe mésa, spre a se dá éra-si nevestei sale. — Curiosulu „corpus delicti“ fu infasiuratu in o harthia, si pusu in ferést'a capitanatului. Nevést'a fu transportata in ospiciu, ér barbatulu tradusu inaintea judecatoriei criminale.

⊙ (*Unu vrajitoriu pedepsitu.*) Oprea Stoica din Sebesiulu-de-josu. in Transilvania, erá unu vrajitoriu vestitu. O copila din Poplaca, pré convinsa de vechi'a dicala, cá omulu nu este creatu pentru viéti'a singularia, se duse la elu — ca multe altele — a-lu rogá sè-i vrajésca unu barbatu. Stoica veni apoi la Poplaca, si — promitiendu fetei a-i realisé dorinti'a — i cerù sè-i deie o imbracaminte de mirésa, spre a o ascerne in „valea dracului“ pe „maracini“, — pana candu dinsulu va face téggu cu draculu. Fét'a i satisfacù pretensiunea, si mai dedù 4 fl. Vrajitoriulu nai-bei se duse, si fét'a remase acceptandu sè sosésca mirele. Trecù multu timpu, dar mirele nu mai vini, — ma nici vrajitoriulu nu-i mai aduse a casa hainele. jtunci ea puse rusínea in cuiu, si intentá procesu la udecatori'a cercuala din Sibíiu. Vrajitoriulu fu condamnatu la inchisóre de 14 zile.

Suvenirea mortiloru.

† (*Georgiu Popu.*) curatorulu primariu alu bisericei romane de Baia-mare, unu Romanu cu rare simtieminte nationale in acele parti, mori (lovitu de unu lemnu) la 31 ian., in etate de 60 ani

† (*Calina Ponoreanu Bordeneu*) invetiatorésa in Valingu, comitatulu Carasiului, o femeia fórtu evlavioasa si unic'a persóna ce mai erá in viétia de la intemeierea numitei comune in 1792, a repausatu in etate de 82 ani, la 12 febr.

Calindariu istoricu.

— *Februaru.* —

14. 1779. Caletoriulu Cook se ucide. — 1861. Piemontesii ocupa Gaéta. — 15. 1781. Mórtea lui Lessing. — 16. 1497. Nascerea lui Filipu Melancton. — 17. 1673. Nascerea lui I. O. Molière. — 1797. Nascerea lui Donizetti. — 1827. Mórtea lui Pestalozzi. — 1856 Henricu Heine móre la Paris. — 18. 1546. Luther móre. — 1587. Decapitarea Mariei Stuart. — 19. 1405. Timurlenk móre. — 1473. Nascerea lui N. Kopernik. — 20. 519. Justinian publica legea sa. — 1687. Caraffa incepe activitatea sa sangerósa la Eperjes. — 1694. Nascerea lui Voltaire. — 1790. Imperatulu Iosifu II móre. — 1861. Eugeniu scribe móre. — 21. Baruch Spinoza móre.

Deslegarea gâciturii numerice din nr. 1.

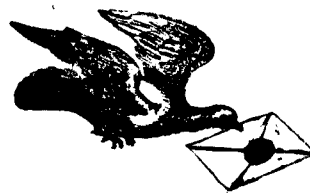
„Sórele si lun'a.“

Deslegare buna primiramu de la onorab. nóstre abonante: Aurelia Hossu, Ana Maxinu, Aurelia Olariu, Maria Dumbrava, Maria Ioane Vladu, Elena Heteu, Maria Anderco Homorodanu, Anastasia Leonescu, Silvia si Iulia Moldovanu, si de la on. abonantu G. Dimitrescu.

Voci din publicu.

O carte de rogatiune pentru femei. Domnule redactoru! Noi, femeile romane, simtímu de multu lips'a unei carti de rogatiune, acomodata pentru dame, cum au si alte natiuni din giurulu nostru. Dlu Iustinu Popfiu a si promis de multu a compune un'a, dar timpulu trece si promisiunea nu se mai realiséza. Rogu dara pe dlu Popfiu a-si aduce a minte de acésta, — séu a ni spune sè nu asceptámu indesiertu. *O romana, care ar amblá la biserica, inse n'are carte de rogatiune.*

Post'a Redactiunii.

Ros'a de campu. Vr'o dóue strofe sunt frumosiele, dar celelalte strica totu efectulu.

Amoru si sperantia. E o incercare primitiva. La retransmiterea manuscrisurilor nu ne angagiama, neavendu timpu. Inscarcinéza pe cine-va d'aice, se-ti duca manuscrisulu. Dóue septemani lu-vomu pastrá, si-apoi lu-vomu arde. Mangaia-te, nu vei perde nimica.

Clusiu. Dlui B.S.P., „Familia“ din semestrulu trecut se afla completa. Pretiulu 5 fl. Datinele populare, descantecule etc. voru fi bine primite.

Blasiu. Novel'a tradusa nu se póte intrebuintá. Nu e de ajuns a sci limb'a, dar trebe se intielegemu si spiritulu scriitorulu din care traducemu.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1873. Strad'a lui Alesandru nr. 13.